

Chác vá mái ä quä häng cũ, 'vá vinh dá, vá đác ân'

Tổng Lãnh Sự Lê Thành Ân. (Hình: vietnamese.hochiminh.usconsulate.gov)

Tôi tháy Viát Nam là “nhà” chá khi nào tôi ngoác mát chá taxi, nháng äi tài xế đáa tôi đán mát đáa chá khó tìm, rái anh ta quay lái và nói: “Ông nói táng Viát gái quá!”/ Tổng Lãnh Sự Lê Thành Ân

Món khoái khẩu nhát: Cám tám bì thát náng ăn vái đá chua.

Nhác thích nhát: Tránh Công Sán và cái láng, đác bát vá “Láng Sán Bá-Chúc Anh Đái.”

Mác tiêu cá nhân: Khuyán khách làm tá thán, giúp đá cô nhi ván, bánh ván, tráng hác.

Máo vát khi đi bá: Giáa hàng hàng láp láp xe cá, háy cá bác cái, trong khi mát nhìn vào dòng xe đáng tán vá phía mình.

Ông Lê Thành Ân, ngäi gác Gò Công, váa trá thành táng lãnh sá gác Viát đáu tiên cáa Tòa Lãnh Sự Hoa Kỳ tại Sài Gòn. Ông Lê Thành Ân sinh năm 1955, sang Mát năm 1965, táng làm viác cho Bộ Hái Quân Hoa Kỳ trác khi chuyán sang ngành ngoái giao. Ông táng có nhiám sát tại các thành phá Bác Kinh, Tokyo, Kuala Lumpur, Singapore, Seoul, và Paris, trác khi đán

Việt Nam.

Trong bài phỏng vấn dßi đây, dành cho phóng viên Tiffany Lê của Ngßi Việt, ông Ân nói rằng trở thành Tổng Lãnh Sự tại nơi chôn nhau cắt rốn, đối với ông, “vßa là một vinh dự, vßa là một đßc ân to lớn.”

Tiffany Lê (NV): Gia đình ông sở thích ông với “quê hương mới” ra sao?

Tổng Lãnh Sự (TLS) Lê Thành Ân: Thành phố Hồ Chí Minh sở là nhà của chúng tôi trong ba năm tßi. Đối sở ngßi Việt Nam mang tới nhißu thußn tới với một văn hóa lớn ngôn ngữ. Đối đối đßc đúng ý nghĩa là gia đình, chúng tôi sở phải hòa mình với quá khứ của quê cha đßt tßi.

Việt Nam trở nên một sân chơi của khai phá và cß phiêu lưu. Mẹ Anh, 16 tuổi, đßa con gái nhỏ tuổi nhất của tôi, đß thßa mãn tính tò mò, cháu tham gia môn thể thao, hội hè và truyßn thống Việt Nam. Cháu nhận thấy nói tiếng Việt ở nhà là một chuyện, nhßng ra đßng thì lại hoàn toàn khác. Đối với nhßng việc thông thạo nhßng món ăn hay hội đßng thì biết nói tiếng Việt đúng là đißu cần thiết.

Tßi lúc đối chân đßn thành phố này vài tuổi trẻ, cho đßn nay, chúng tôi khám phá đßc thành phố nhißu hơn. Thời sở chúng tôi biết đßu thấy thích thú. Thành phố này rất sinh đßng. Con ngßi, đß môn thể thao, đßu đi tßn bß. Thanh niên thì tập đßy ở các quán cà-phê. Dù cần cần xây đßng với lên khắp nơi trong thành phố Hồ Chí Minh mới, nét Sài Gòn cũ vẫn chßa xóa nhòa. Bên đßi nhßng thép và kim loại, các khu phố Tây tập trung vẫn còn hiện hữu nhißu nơi.

NV: Ông đßnh thức hiện đißu gì, trong 3 năm tßi, trong tßi cách một tổng lãnh sự?

TLS Lê Thành Ân: Với tới Việt Nam sau 45 năm, với tới nơi chôn nhau cắt rốn, với tới một thành phố nơi tôi tập trung sở ngß 10 năm đßu của đßi mình, và thức hiện nhßng đißu kỳ với tßi cách tổng lãnh sự của Tòa Lãnh Sự Hoa Kỳ tại đây, quả là một vinh dự, với vßa là đßc ân to lớn. Kể từ khi tôi ở với tôi ở Việt Nam chßng có là bao, tuy nhiên tôi vẫn thấy nhß mình bắt đầu hút vào, vào văn hóa và con ngßi của đßt nước Việt Nam.

Việt Nam và Hoa Kỳ đang có mối quan hệ thân hữu khăng khít, công việc của chúng tôi ngày nay không còn phải hun đúc mối quan hệ mới, vì quan hệ này vốn đang tiếp tục phát triển, và mở rộng hơn thêm.

Tôi đang cố gắng mang mối vai trò của người thúc đẩy, tôi trông mong được nghe và cùng chia sẻ với cộng đồng nói chung, và với giới truyền thông nữa, về việc làm thế nào có được cho tình thân hữu được hoạt động mạnh mẽ như thế giữa hai quốc gia. Với thính giả, công cộng và phương pháp truyền thông mới, tôi tin là hình ảnh của Hoa Kỳ và Việt Nam đã có những nét nhicu suốt 15 năm qua, và ngày nay, tình thân Mỹ Quốc là được nghĩa với cộng đồng và tiến bộ.

Sáng kiến được biết tới tôi được như những món đồ gốm với kỹ thuật khích trao đổi mua bán và được từ của Hoa Kỳ khi cho Mỹ thêm được công việc làm, gia tăng cộng đồng và học với với sinh viên có được để hiểu kiến, được sang Mỹ du học, cũng như tìm cách kỹ thuật khích những ai tiếp nhận nên trở về để xây dựng cho nền kinh tế Việt Nam.

Hòa giải với được bào bọc ngoài dĩ nhiên là vốn cá nhân. Tôi hy vọng tìm hiểu về những thúc của Việt Nam, lúc trước và bây giờ, để nhìn nhận quan của cả hai phía Việt Nam và Hoa Kỳ. Trong tiến trình này, tôi hy vọng có thể nhìn được quan hệ ngoại giao giữa đôi bên.

Mục tiêu cá nhân của tôi gốm với kỹ thuật khích làm tốt nghiệp, giúp đỡ các cô nhi viện, bệnh viện và trường học.

NV: Người ta nói, ông được như là con nuôi từ khi nhỏ?

TLS Lê Thành Ân: Nói theo nghĩa thông thường, thì không phải tôi được như là con nuôi. Tôi là một trong chín anh chị em trong gia đình, và tôi trưởng thành. Tôi rời Việt Nam lúc còn bé và sống với bà dì và mẹ của dì. Dì tôi là người giám hộ hợp pháp nên tôi thường coi bà như là mẹ “nuôi” của tôi. Bà với học sau hơn 30 năm từ Mỹ về cho chính phủ Hoa Kỳ, trong cộng đồng với chức bút (editor) Việt ngữ và làm phát thanh cho Đài Tiếng Nói Hoa Kỳ (VOA).

Vợ chồng cha mẹ và anh chị em. Cha tôi mất năm 1972, mẹ và hai anh cùng hai chị tôi kết hôn Việt Nam cho được khi chúng tôi được đoàn tụ vào năm 1986 theo chương trình ODP. Được thời,

những người khác trong gia đình tôi học đi Pháp học sang Mỹ.

NV: Là di dân gốc Việt, ông thấy công việc và cuộc sống mới ra sao? Ông có cảm thấy Việt Nam là “quê nhà” không?

TLS Lê Thành Ân: Công tác hàng ngày của tôi trong vai trò một nhà ngoại giao Hoa Kỳ đưa tôi và gia đình đi khắp nơi, Bắc Kinh, Tokyo, Kuala Lumpur, Singapore, Seoul và Paris, trong suốt hai thập niên qua. Tiếp xúc với đa số các dân, ngôn ngữ và tín ngưỡng, mang lại cho tôi tài sản vô giá về khả năng nhận thức về chính sách quốc tế và quốc nội đương thời.

Đi chu du nhiều, các công sự của tôi cũng như những liên lạc viên đưa những người đã giúp tôi đến với các đơn vị chuần, thực hành và ý tưởng quốc tế. Sự tiếp xúc tác động những văn hóa đa biệt giúp tôi lo ngại biến đổi thành kiến, và quen với sự tiếp xúc quát hóa.

Tôi thấy Việt Nam là “nhà” chỉ khi nào tôi ngoại quốc một chiếc taxi, những người tài xế đưa tôi đến một địa chỉ khó tìm, rồi anh ta quay lại và nói: “Ông nói tiếng Việt giỏi quá!”

NV: Ông có gặp khó khăn khi di chuyển tại Việt Nam?

TLS Lê Thành Ân: Những người đầu tiên của tôi đến với TP Hồ Chí Minh là hàng hàng lớp lớp xe đạp và xe gắn máy. Điệu này gọi tôi nhớ đến Bắc Kinh vào thập niên 1990. Vì ít hệ thống đèn giao thông, việc băng qua đường là một chuyến lộn.

Trong dòng xe cộ, gồm xe con, xe buýt, xe đạp và xe gắn máy, khó lòng tìm được một khoảng trống để chen chân vào. Điệu của tôi thì là duy: bên phải chỗ ngồi phải suy nghĩ rằng bên phải qua đường bên kia đường một cách an toàn. Hãy bước đi, và quan trọng nhất là chậm mà đúng, vì làm thế sẽ gây bất lợi cho tài xế, lại còn gây nguy hiểm thêm cho bên phía. Điệu đáng ngạc nhiên là dòng xe số của người quanh bên những chiếc quanh một hòn đá.

Một vài của tôi dành cho khách du lịch là: các bậc cầu, trong khi một vài nhìn vào dòng xe

đang tiến về phía mình.

NV: Ông thích món ăn Việt Nam nào nhất?

TLS Lê Thành Ân: Tôi thích nhiều món ăn Việt Nam, chẳng hạn như giò, gỏi cuốn, cháo tôm, súp măng cua và bánh xèo. Nếu phải chọn món khoái khẩu nhất thì tôi chọn cơm tấm bì thịt nướng ăn với dưa chua. Chúng tôi sang Việt Nam đúng vào dịp Trung Thu, đi đâu cũng có thể mua được bánh Trung Thu.

NV: Ông thích nhạc sĩ Việt Nam nào nhất? Và ông thích thể loại nhạc nào nhất?

TLS Lê Thành Ân: Phải nói là Trần Công Sơn! Ông quá sắc ph thông trong quần áo đẹp quần chúng, là một nhạc sĩ kiêm ca sĩ tầm cỡ mà chính nhà ca sĩ Joan Baez còn mượn danh ông là “Bob Dyland của Việt Nam.” Ông từng là một tiêu đề của hai miền Nam và Bắc trên áp. Ông sáng tác những tập nhạc cho tất cả những hy vọng cho hòa bình và bình yên.

Mọi giờ này, về chăng tôi đến chơi ở một phòng trà địa phương, nay thu hút đông dân trong vùng lớn “Việt Kiều” đến nghe nhạc Việt và do một số nghệ sĩ trẻ Việt Nam trình bày. Chúng tôi rất cảm kích tài năng của những người trẻ này.

Đến đây tôi “lão làng,” bạn có biết rằng tôi thích đi xem hát “Cải Lương.” Cải Lương là một hình thức kịch nghệ dân gian của Việt Nam, pha lẫn giữa dân ca Nam bộ với các nhạc. Cải Lương có thể so với một loại thơ hoặc kịch có thêm phần Vọng Cổ. Vọng Cổ (đến gần cho văn vẻ có nghĩa là “nghĩ tưởng đến quá khứ”) là một loại hát với những ngôn ngữ pha hợp đàn tranh. Cải Lương thường ca ngợi giá trị đạo đức. Về kịch được biểu diễn theo các bối cảnh rõ ràng đầy màu sắc; những mái tóc đẹp đi kèm tô sặc sỡ, những bộ chiêng bào và nón trên tinh vi nghệ thuật. Lần lên Việt Nam trẻ bé, về tuổi tôi đã thích nhất là Cải Lương Sơn Bá-Chúc Anh Đài, được viết phần theo truyện Tàu, nói về đôi tình nhân đã thích bắt bớ.

NV: Xin ông cho biết đôi nét về học vấn?

Phong văn Tiếng Lãnh Sự Hoa Kỳ tại Sài Gòn Lê Thành Ân

Tác Giả: Tiffany Lê/ Triáu Phong

Chúa Nhật, 12 Tháng 9 Năm 2010 21:59

TLS Lê Thành Ân: Giáo dßc chính thßc cßa tôi ß Hoa Kỳ mang đßn cho tôi nhiáu thußn tißn lßn cß hßi. Quanh tôi là vô sß lãnh vßc chuyên môn khißn tôi tha hßchßn lßa. Tôi lßy xong bßng kßsß đßn vào năm 1976, rßi bßng Cao Hßc vß Khoa Hßc Qußn Trß năm 1978, cß hai đßu tß trßng George Washington University ß Washington D.C.

Tôi gia nhßp ngành ngoßi giao vào năm 1991 sau khi làm công chßc dân chính cho Bß Hßi Quân Hoa Kỳ đßc 15 năm. Theo thßi gian, nhß có kißn thßc vß ngành kß thußt, tôi có khß năng hißu đßc sßu hßn và có thß bàn vß nhßng vßn đß liên quan đßn lãnh vßc kinh doanh nói chung.

NV: Xin cảm ông đã dành thßi gian cho chúng tôi.